NOTA

van:	het secretariaat-generaal
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	5064/3/07 REV 3 COPEN 2
Betreft:	Kaderbesluit van de Raad inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke beslissingen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen worden opgelegd met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie

Tijdens de zitting van 15 februari 2007 heeft de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken overeenstemming bereikt over een algemene oriëntatie met betrekking tot het kaderbesluit inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke beslissingen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen worden opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie.

De Groep samenwerking in strafzaken en de Raden JBZ hebben het voorstel nader bestudeerd en de besprekingen over het aan het voorstel gehechte certificaat en over het formulier voor kennisgeving aan de persoon afgerond.

De definitieve tekst die het resultaat is van de besprekingen gaat als bijlage I bij deze nota. De verklaring die de Raad heeft afgelegd in verband met de doelstelling reclassering van dit kaderbesluit, staat in bijlage II bij deze nota.

DK/IE/NL/UK/SE maken een voorbehoud voor parlementaire behandeling bij de tekst van het voorstel.

BIJLAGE I

KADERBESLUIT VAN DE RAAD 2005/ /JBZ
van

inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke beslissingen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen worden opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, lid 1, onder a), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden,

Gezien het advies van het Europees Parlement [1],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie moet worden, zowel in burgerlijke als in strafzaken.

(2) Op 29 november 2000 heeft de Raad, overeenkomstig de conclusies van Tampere, zijn goedkeuring gehecht aan een programma van maatregelen om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning van strafrechtelijke beslissingen [2]; hij heeft zich daarbij uitgesproken voor een evaluatie van de behoefte aan modernere mechanismen voor wederzijdse erkenning van onherroepelijke veroordelingen tot een vrijheidsstraf (maatregel 14), en er tevens voor gepleit de overbrenging van gevonniste personen uit te breiden tot personen die hun verblijfplaats hebben in een lidstaat (maatregel 16).

---

[1] PB
[2] PB

(3) Het Haags Programma ter versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie [3] roept de lidstaten op het programma van maatregelen, met name op het gebied van de tenuitvoerlegging van onherroepelijke vrijheidsstraffen, te completeren.

(4) Alle lidstaten hebben het Verdrag van de Raad van Europa van 21 maart 1983 inzake de overbrenging van gevonniste personen bekrachtigd. Volgens dit verdrag kan een gevonniste persoon voor de verdere tenuitvoerlegging van de sanctie alleen worden overgebracht naar de staat waarvan hij onderdaan is, en mits hijzelf en de betrokken staten daarin toestemmen. Het Aanvullend Protocol van 18 december 1997, dat onder bepaalde voorwaarden overbrenging zonder toestemming van de gevonniste persoon mogelijk maakt, is niet door alle lidstaten bekrachtigd. Geen van beide instrumenten behelst een principiële verplichting tot overname van gevonniste personen voor de tenuitvoerlegging van de straf of maatregel.

(5) De relaties tussen de lidstaten, die worden gekenmerkt door een bijzonder onderling vertrouwen in elkaars rechtsstelsels, maken het de tenuitvoerleggingsstaat mogelijk om beslissingen van de autoriteiten van de beslissingsstaat te erkennen. Daarom moet verdere uitbreiding worden overwogen van de samenwerking waarin is voorzien in de instrumenten van de Raad van Europa betreffende de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, in het bijzonder in het geval van EU-onderdanen (…) die in een andere lidstaat strafrechtelijk zijn veroordeeld tot een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel. De gevonniste persoon moet weliswaar over adequate rechtswaarborgen beschikken, maar zijn rol in de procedure mag niet langer dermate bepalend zijn, dat in alle gevallen de toezending van een beslissing aan een andere lidstaat met het oog op de erkenning ervan en de tenuitvoerlegging van de sanctie afhankelijk is van zijn toestemming.

(5 bis) (...)

(5 ter) Dit kaderbesluit moet zodanig worden uitgevoerd en toegepast dat de algemene beginselen van gelijkheid, eerlijkheid en redelijkheid worden geëerbiedigd.

---

[3] PB

(6) (...)

(6 bis) Artikel 3 bis, lid 1, onder c), is een facultatieve bepaling, op grond waarvan het certificaat en de beslissing bijvoorbeeld kunnen worden toegezonden aan de staat waarvan de gevonniste persoon onderdaan is, in andere gevallen dan die bedoeld in lid 1, onder a) en b), dan wel aan de staat waar de gevonniste persoon woont en sedert ten minste vijf jaar ononderbroken wettig verblijft en een permanent verblijfsrecht zal verwerven.

(6 ter) In de gevallen, bedoeld in artikel 3 bis, lid 1, onder c), dient vóór de toezending van het certificaat en de beslissing aan de tenuitvoerleggingsstaat overleg plaats te vinden tussen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat, en dient de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat toestemming te verlenen. De bevoegde autoriteiten moeten rekening houden met factoren als de duur van het verblijf of andere banden met de tenuitvoerleggingsstaat. In de gevallen waarin de gevonniste persoon krachtens het nationale recht dan wel krachtens internationale regelingen naar een lidstaat of naar een derde land kan worden overgebracht, dienen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat onderling te overleggen of tenuitvoerlegging in de tenuitvoerleggende lidstaat voor de reclassering van de betrokkene niet beter is dan tenuitvoerlegging in het derde land.

(6 quater) De tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggende lidstaat moet de reclassering van de gevonniste persoon kunnen bevorderen. Wanneer de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat zich ervan vergewist of de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat zal bijdragen tot reclassering van de betrokkene, dient zij rekening te houden met factoren als zijn verbondenheid met de tenuitvoerleggingsstaat, meer bepaald met de overweging of het voor hem de plaats is waarmee hij familiale, taalkundige, culturele, sociale, economische of andere banden heeft.

(6 quater bis) De in artikel 5, lid 2, bedoelde mening van de gevonniste persoon kan vooral bij de toepassing van artikel 3 bis, lid 2 bis, nuttig zijn. Met de woorden “met name” worden alle gevallen bedoeld waarin die mening informatie bevat welke bij de toepassing van artikel 9 nuttig zou kunnen zijn. Het bepaalde in artikel 3 bis, lid 2 bis, en artikel 5, lid 2, kan geen weigeringsgrond in verband met reclassering opleveren.

(6 quater (ter)) De Raad erkent dat Polen, in het bijzonder gezien de toegenomen mobiliteit van Poolse burgers binnen de Europese Unie, meer tijd nodig heeft dan de andere lidstaten om oplossingen te vinden voor de praktische en materiële gevolgen van de overdracht van de Poolse burgers die in andere lidstaten zijn veroordeeld. Daarom is in artikel 5, lid 4, een tijdelijke afwijking opgenomen met een werkingsduur van ten hoogste vijf jaar en een beperkte toepassing.

(6 quinquies) Dit kaderbesluit dient ook van overeenkomstige toepassing te zijn op de tenuitvoerlegging van sancties in de gevallen, bedoeld in artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 3, van het Kaderbesluit van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten [4]. Dit betekent onder meer dat, onverminderd Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad, de tenuitvoerleggende lidstaat kan nagaan of er weigeringsgronden in de zin van artikel 9 voorhanden zijn, en meer bepaald dat hij, indien door hem een verklaring in de zin van artikel 7, lid 4, is afgelegd, in de gevallen bedoeld in artikel 4, lid 6, van genoemd kaderbesluit, alvorens de beslissing te erkennen en ten uitvoer te leggen kan onderzoeken of er wel sprake is van dubbele strafbaarheid, zodat overlevering van de betrokkene of tenuitvoerlegging van de sanctie te overwegen is.

(7) Dit kaderbesluit is in overeenstemming met de grondrechten en de beginselen, die erkend zijn in artikel 6 van het verdrag en weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Het kaderbesluit belet geenszins dat de tenuitvoerlegging van een beslissing kan worden geweigerd, indien er objectieve redenen bestaan om aan te nemen dat de sanctie is uitgesproken om aan de betrokkene een straf op te leggen op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid, of dat zijn positie op een van deze gronden kan worden aangetast.

(8) Dit kaderbesluit laat de toepassing door de lidstaten van hun grondwettelijke bepalingen betreffende een eerlijke rechtsgang, vrijheid van vereniging, vrijheid van drukpers en vrijheid van meningsuiting in andere media onverlet.

---

[4] PB L 190 van 18.07.2002, blz. 1.

(9) De bepalingen van dit kaderbesluit dienen te worden toegepast in overeenstemming met het recht van de burgers van de Unie om vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, neergelegd in artikel 18 van het VEG.

(10) De bepalingen van dit kaderbesluit moeten worden toegepast in overeenstemming met het geldende Gemeenschapsrecht, in het bijzonder Richtlijn 2004/38/EG, Richtlijn 2003/109/EG en Richtlijn 2003/86/EG.

(11) In dit kaderbesluit wordt met de staat waar de gevonniste persoon "woont", de staat bedoeld waarmee hij verbonden is uit hoofde van een gewone verblijfplaats en, bijvoorbeeld, familiale, sociale of professionele banden.

11bis Bij de toepassing van artikel 4, lid 1, moet het mogelijk zijn een beslissing of voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan alsmede een certificaat aan de bevoegde autoriteit in de tenuitvoerleggingsstaat te doen toekomen in een schriftelijk vastgelegde of vast te leggen vorm, bijvoorbeeld een e-mail of fax, op zodanige wijze dat de tenuitvoerleggingsstaat de echtheid ervan kan vaststellen.

(12) In de gevallen, bedoeld in artikel 9, lid 1, onder i), dient de tenuitvoerleggingsstaat, voordat hij de erkenning en tenuitvoerlegging weigert van een sanctie die een andere sanctie dan vrijheidsbeneming inhoudt, te overwegen of de sanctie niet overeenkomstig artikel 8, lid 3, kan worden aangepast.

(12 bis) De in artikel 9, lid 1, onder i), vermelde weigeringsgrond kan ook worden toegepast in de gevallen waarin de betrokkene niet schuldig is bevonden aan een strafbaar feit, maar de bevoegde autoriteit, als gevolg van een strafbaar feit, de maatregel houdende een vrijheidsbeneming die geen vrijheidsstraf is heeft toegepast.

12ter) De in artikel 9, lid 1, onder j), vermelde weigeringsgrond betreffende de territorialiteit mag alleen worden toegepast in uitzonderlijke gevallen en met het oog op een zo groot mogelijke samenwerking overeenkomstig de bepalingen van dit kaderbesluit, rekening houdend met het in artikel 3, lid 1, vermelde doel. Besluiten om deze weigeringsgrond toe te passen dienen gebaseerd te zijn op een analyse per geval en op overleg tussen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingsstaat.

(13) De in artikel 10, lid 1 bis, bedoelde termijn moet door de lidstaten zo worden toegepast dat, als algemene regel, het definitieve besluit, met inbegrip van de beroepsprocedure, binnen 90 dagen valt.

13bis) In artikel 14, lid 1, wordt bepaald dat, behoudens de in lid 2 genoemde uitzonderingen, de specialiteitsregel alleen van toepassing is als de betrokkene naar de tenuitvoerleggingsstaat is overgebracht. Artikel 14, lid 1, is dus niet van toepassing als hij niet naar de tenuitvoerleggingsstaat is overgebracht, maar bijvoorbeeld daarheen is gevlucht,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT AANGENOMEN:

Hoofdstuk I
Algemene bepalingen

Artikel 1
Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder

a) "beslissing": een door een rechter van de beslissingsstaat gegeven onherroepelijke uitspraak of beschikking waarbij een sanctie aan een natuurlijk persoon wordt opgelegd;

b) "sanctie": een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel die wegens een strafbaar feit in een strafprocedure is opgelegd voor een bepaalde of onbepaalde duur;

c) "beslissingsstaat": de lidstaat waar een beslissing in de zin van dit kaderbesluit is gegeven;

d) "tenuitvoerleggingsstaat": de lidstaat waaraan de beslissing is toegezonden met het oog op de erkenning en tenuitvoerlegging ervan.

Artikel 2

Bevoegde autoriteiten

1. Iedere lidstaat deelt het secretariaat-generaal van de Raad mee welke autoriteiten op grond van het nationaal recht bevoegd zijn overeenkomstig dit kaderbesluit, in het geval dat die lidstaat de beslissingsstaat dan wel de tenuitvoerleggingsstaat is.

2. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de ontvangen informatie ter beschikking van de lidstaten en van de Commissie.

Artikel 3

Doel

1. Met dit kaderbesluit wordt beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat, ter bevordering van de reclassering van de gevonniste persoon, een beslissing erkent en de sanctie ten uitvoer legt.

2. Dit kaderbesluit is van toepassing indien de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat of in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt .

3. Dit kaderbesluit is uitsluitend van toepassing op de erkenning van beslissingen en de tenuitvoerlegging van sancties in de zin van dit kaderbesluit. Het feit dat naast de sanctie ook een boete is opgelegd en/of een beslissing tot confiscatie is gegeven, die nog niet is betaald of geïnd of nog niet ten uitvoer is gelegd, vormt geen beletsel voor toezending van de beslissing. De erkenning en tenuitvoerlegging van een dergelijke boete of beslissing tot confiscatie in een andere lidstaat berust op de instrumenten die tussen de lidstaten van toepassing zijn, in het bijzonder Kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties en Kaderbesluit 2005/xxx/JBZ van de Raad van xx.xx.2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie.

4. Dit kaderbesluit geldt onverminderd de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, die is neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Hoofdstuk II

Erkenning van beslissingen en tenuitvoerlegging van sancties

Artikel 3 bis

Criteria voor toezending van de beslissing en een certificaat aan een andere lidstaat

1. Mits de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat of in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt en mits hij zijn toestemming heeft verleend indien deze krachtens artikel 5 is vereist, kan de beslissing, vergezeld van het in artikel 4 bedoelde certificaat, aan een van de volgende lidstaten worden toegezonden:

   a) de staat waarvan de gevonniste persoon onderdaan is en waar hij tevens zijn woonplaats heeft; of

   b) de staat waarvan de gevonniste persoon onderdaan is, maar waar hij niet zijn woonplaats heeft, en waarheen hij, na zijn invrijheidstelling (...), zal worden uitgewezen als gevolg van een bevel tot uitzetting of verwijdering dat deel uitmaakt van de beslissing of van een gerechtelijke of bestuursrechtelijke beschikking of een andere ingevolge de beslissing genomen maatregel; of

   c) een andere dan de onder a) of b) bedoelde staten, waarvan de bevoegde autoriteit erin toestemt dat hem de beslissing en het certificaat worden toegezonden;

1 bis. De beslissing en het certificaat kunnen worden toegezonden wanneer de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, eventueel na overleg tussen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat, zich ervan vergewist heeft dat de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat de reclassering van de gevonniste persoon ten goede zal komen.

2. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat kan vóór de toezending van de beslissing en het certificaat via passende kanalen overleg plegen met de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat. Het overleg is verplicht in de in lid 1, punt c), bedoelde gevallen. In die gevallen brengt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de beslissingsstaat terstond op de hoogte van haar besluit om al dan niet toe te stemmen in de toezending van de beslissing.

2 bis. Tijdens dit overleg kan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat bij gemotiveerd advies meedelen, dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat niet zal bijdragen tot de reclassering en tot een geslaagde maatschappelijke reïntegratie van de gevonniste persoon.
Indien er geen overleg heeft plaatsgevonden, kan het advies terstond na de toezending van de beslissing en het certificaat worden meegedeeld. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat neemt het advies in overweging en besluit het certificaat al dan niet in te trekken.

3. De tenuitvoerleggingsstaat kan uit eigen beweging de beslissingsstaat verzoeken om toezending van de beslissing, vergezeld van een certificaat. Voorts kan de gevonniste persoon de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat of van de tenuitvoerleggingsstaat verzoeken op grond van dit kaderbesluit een procedure in te stellen. Een verzoek op grond van dit lid, schept voor de beslissingsstaat geen verplichting om de beslissing, vergezeld van het certificaat, toe te zenden.

4. Ter uitvoering van dit kaderbesluit stellen de lidstaten maatregelen vast, die in het bijzonder recht doen aan de beoogde bijdrage tot de reclassering van de gevonniste persoon, en op grond waarvan hun bevoegde autoriteiten zullen besluiten al dan niet in te stemmen met de toezending van de beslissing en het certificaat in de in lid 1, punt c), bedoelde gevallen.

5. Elke lidstaat kan, op het tijdstip van aanneming van dit kaderbesluit of op een latere datum, het secretariaat-generaal van de Raad ervan in kennis stellen dat hij, ten aanzien van andere lidstaten die dezelfde kennisgeving hebben verricht, de toezending van de beslissing en het certificaat niet afhankelijk stelt van de in lid 1, onder c), bedoelde toestemming, indien:

a) de gevonniste persoon in de tenuitvoerleggingsstaat woont, er sedert ten minste vijf jaar ononderbroken wettig verblijft en er een permanent verblijfsrecht zal verwerven, en/of
b) in de niet in lid 1, punten a) en b), bedoelde gevallen, de gevonniste persoon onderdaan is van de tenuitvoerleggingsstaat.

In de gevallen bedoeld in punt a), wordt onder permanent verblijfsrecht verstaan dat de betrokkene:

- het recht van permanent verblijf in de desbetreffende lidstaat heeft, overeenkomstig de nationale wetgeving tot omzetting van de communautaire wetgeving die op grond van de artikelen 18, 40, 44 en 52 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is aangenomen, of
- voor de desbetreffende lidstaat over een geldige vergunning als permanent of langdurig ingezetene beschikt, overeenkomstig de nationale wetgeving tot omzetting van de communautaire wetgeving die op grond van artikel 63 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is aangenomen, in de lidstaten waarop die communautaire wetgeving van toepassing is, dan wel overeenkomstig de nationale wetgeving, in de lidstaten waarop die communautaire wetgeving niet van toepassing is.

Artikel 4

Toezending van de beslissing en het certificaat

1. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat zendt de beslissing of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift daarvan, vergezeld van het certificaat, rechtstreeks toe aan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, in een schriftelijk vastgelegde of vast te leggen vorm, in die zin dat de tenuitvoerleggingsstaat de echtheid ervan kan vaststellen. Het origineel van de beslissing, of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift, en het origineel van het certificaat worden aan de tenuitvoerleggingsstaat toegezonden, indien deze daarom verzoekt. Alle ambtelijke mededelingen worden eveneens rechtstreeks door deze bevoegde autoriteiten uitgewisseld.

2. Het certificaat, waarvan het model in bijlage A staat, wordt ondertekend door de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, die verklaart dat de inhoud juist is.

3. De beslissingsstaat zendt de beslissing, vergezeld van het certificaat, slechts aan één tenuitvoerleggingsstaat tegelijk toe.

4. Indien de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat niet bekend is bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, wint deze, onder meer langs de contactpunten van het bij Gemeenschappelijk Optreden 98/428/JBZ van de Raad opgerichte Europees justitieel netwerk [5], bij de tenuitvoerleggingsstaat de nodige inlichtingen in.

5. De autoriteit in de tenuitvoerleggingsstaat die de beslissing, vergezeld van het certificaat, ontvangt en niet bevoegd is deze te erkennen en de voor de tenuitvoerlegging vereiste maatregelen te nemen, zendt de beslissing met het certificaat ambtshalve aan de bevoegde autoriteit toe en stelt de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat hiervan in kennis.

Artikel 5

Mening van en kennisgeving aan de gevonniste persoon

1. Onverminderd lid 1 bis, kan een beslissing, vergezeld van een certificaat, ter fine van erkenning van de beslissing en tenuitvoerlegging van de sanctie, aan de tenuitvoerleggingsstaat alleen worden toegezonden, indien de gevonniste persoon daarin overeenkomstig het recht van de beslissingsstaat heeft toegestemd.

1 bis. De toestemming van de gevonniste persoon is niet vereist indien de beslissing, vergezeld van het certificaat, wordt toegezonden aan:

a) de staat waarvan de gevonniste persoon onderdaan is en waar hij tevens woont;

b) de staat waarheen de gevonniste persoon, nadat hij in vrijheid is gesteld, zal worden uitgewezen als gevolg van een bevel tot uitzetting of verwijdering dat deel uitmaakt van de beslissing, of van een gerechtelijke of bestuursrechtelijke beschikking of een andere ingevolge de beslissing genomen maatregel;

c) de staat waarheen de gevonniste persoon met het oog op de tegen hem in de beslissingsstaat ingestelde strafvervolging of uitgesproken sanctie, is gevlucht of anderszins is teruggekeerd.

---

[5] PB L 191 van 07.07.98, blz. 4.

2. Indien de betrokkene zich nog in de beslissingsstaat bevindt, wordt hij in de gelegenheid gesteld om zijn mening mondeling of schriftelijk kenbaar te maken. Zijn wettelijke vertegenwoordiger wordt daartoe in de gelegenheid gesteld, indien de beslissingsstaat het in verband met de leeftijd of de lichamelijke of geestelijke toestand van de betrokkene nodig acht.

Wanneer omtrent de toezending van de beslissing en het certificaat wordt besloten, wordt rekening gehouden met de mening van de gevonniste persoon. Indien de betrokkene gebruik maakt van de in dit lid geboden mogelijkheid, wordt, met name met het oog op artikel 3 bis, lid 2 bis, zijn mening aan de tenuitvoerleggingsstaat meegedeeld. Indien de betrokkene zijn mening mondeling kenbaar heeft gemaakt, zorgt de beslissingsstaat ervoor dat zij voor de tenuitvoerleggingsstaat in schriftelijke vorm beschikbaar is.

3. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat stelt de gevonniste persoon, met behulp van het standaardformulier in bijlage B, in een taal die hij kent ervan in kennis dat zij heeft besloten (...) om de beslissing, vergezeld van het certificaat, toe te zenden. Indien de gevonniste persoon zich op het tijdstip van dat besluit in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt, wordt het standaardformulier toegezonden aan de tenuitvoerleggingsstaat, die de betrokkene op de hoogte brengt.

4. In gevallen waarin het vonnis is gewezen vóór het verstrijken van de termijn van vijf jaar na de in artikel 21, lid 1, genoemde datum behoeft Polen noch als beslissings- noch als tenuitvoerleggingsstaat het bepaalde in lid 1 bis, onder a), toe te passen. Polen kan te allen tijde ter kennis van het secretariaat-generaal van de Raad brengen dat het van de afwijking geen gebruik meer wenst te maken.

Artikel 6

(...)

Artikel 7

Dubbele strafbaarheid

1. Tot erkenning van de beslissing en tenuitvoerlegging van de opgelegde sancties leiden, overeenkomstig dit kaderbesluit en zonder toetsing op dubbele strafbaarheid, de navolgende strafbare feiten, indien deze in de beslissingsstaat worden gestraft met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste drie jaar, zoals omschreven in het recht van die staat:
   - deelneming aan een criminele organisatie,
   - terrorisme,
   - mensenhandel,
   - seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie,
   - illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen,
   - illegale handel in wapens, munitie en explosieven,
   - corruptie,
   - fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen [6],
   - witwassen van opbrengsten van misdrijven,
   - valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro,

[6] PB C 316 van 27.11.1995, blz. 49.

– cybercriminaliteit,

– milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten,

– hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf,

– moord en doodslag, zware mishandeling,

– illegale handel in menselijke organen en weefsels,

– ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling,

– racisme en vreemdelingenhaat,

– georganiseerde of gewapende diefstal,

– illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen,

– oplichting,

– racketeering en afpersing,

– namaak van producten en productpiraterij,

– vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten,

– vervalsing van betaalmiddelen,

– illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars,

– illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen,

– handel in gestolen voertuigen,

– verkrachting,

– brandstichting,

– misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen,

– kaping van vliegtuigen/schepen,

– sabotage.

2. De Raad kan te allen tijde, met eenparigheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 39, lid 1, van het Verdrag, besluiten andere categorieën van strafbare feiten aan de lijst van lid 1 toe te voegen. De Raad overweegt in het licht van het hem overeenkomstig artikel 21, lid 4, van dit kaderbesluit voorgelegde verslag of de lijst moet worden uitgebreid of gewijzigd.

3. Ten aanzien van andere dan de in lid 1 genoemde strafbare feiten kan de tenuitvoerleggingsstaat de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de sanctie afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de daaraan ten grondslag liggende feiten ook volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat een strafbaar feit vormen, ongeacht de bestanddelen of de omschrijving ervan.

4. Elke lidstaat kan, bij de aanneming van dit kaderbesluit of later, in een ter kennis van het secretariaat-generaal van de Raad te brengen verklaring, meedelen dat hij lid 1 niet zal toepassen. De verklaring kan te allen tijde worden ingetrokken. De verklaring, evenals de intrekking ervan, worden in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakt.

Artikel 8

Erkenning van de beslissing en tenuitvoerlegging van de sanctie

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat erkent de overeenkomstig artikel 3 bis en volgens de procedure van artikel 4 toegezonden beslissing en neemt onverwijld de maatregelen tot tenuitvoerlegging van de sanctie, tenzij zij beslist zich te beroepen op een van de in artikel 9 genoemde gronden tot weigering van de erkenning en de tenuitvoerlegging.

2. Indien de duur van de sanctie onverenigbaar is met het recht van de tenuitvoerleggingsstaat, kan de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat slechts besluiten de sanctie aan te passen indien deze zwaarder is dan de maximumsanctie welke het recht van die staat op vergelijkbare strafbare feiten stelt. De aangepaste sanctie mag niet lager zijn dan de maximumsanctie die krachtens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat voor vergelijkbare strafbare feiten geldt.

3. Indien de aard van de sanctie onverenigbaar is met het recht van de tenuitvoerleggingsstaat, kan de bevoegde autoriteit van die staat de sanctie aanpassen aan de sanctie of maatregel die het nationaal recht voor vergelijkbare strafbare feiten voorschrijft. Deze sanctie of maatregel moet zo veel mogelijk overeenstemmen met de in de beslissingsstaat opgelegde sanctie; dit betekent dat de sanctie niet in een geldboete kan worden omgezet.

4. De aangepaste sanctie houdt, naar aard en duur, geen verzwaring van de in de beslissingsstaat opgelegde sanctie in.

Artikel 9

Gronden tot weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat kan besluiten tot weigering van erkenning van de beslissing dan wel tenuitvoerlegging van de sanctie in de volgende gevallen:

   a) het in artikel 4 bedoelde certificaat is onvolledig of stemt kennelijk niet overeen met de beslissing en is niet binnen de door de tenuitvoerleggingsautoriteit gestelde redelijke termijn aangevuld of gecorrigeerd;

a bis) er is niet voldaan aan de in artikel 3 bis, lid 1, vermelde criteria;

a ter) de tenuitvoerlegging van de sanctie zou indruisen tegen het "ne bis in idem"-beginsel;

b) in het in artikel 7, lid 3, bedoelde geval en, indien de tenuitvoerleggingsstaat een verklaring heeft afgelegd op grond van artikel 7, lid 4, in het in artikel 7, lid 1, bedoelde geval heeft de beslissing betrekking op feiten die volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat niet strafbaar zijn; ter zake van retributies en belastingen, douanerechten en deviezen evenwel mag de tenuitvoerlegging van een beslissing niet worden geweigerd op grond van het feit dat de tenuitvoerleggingsstaat niet dezelfde soort retributies of belastingen heft, of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies, belastingen, douanerechten en deviezen kent als de beslissingsstaat;

c) de tenuitvoerlegging van de sanctie is volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat verjaard;

c bis) het recht van de tenuitvoerleggingsstaat voorziet in een immuniteit die tenuitvoerlegging van de sanctie onmogelijk maakt;

d) de sanctie is opgelegd aan een persoon die volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat vanwege zijn leeftijd nog niet strafrechtelijk verantwoordelijk kan worden gesteld voor de feiten waarvoor de beslissing is gegeven;

e) wanneer de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat de beslissing ontvangt, moeten van de sanctie nog minder dan zes maanden worden ondergaan;

f) de beslissing is bij verstek gewezen, tenzij in het certificaat staat vermeld dat de betrokkene persoonlijk was gedagvaard of door toedoen van een volgens het nationale recht van de beslissingsstaat bevoegde vertegenwoordiger in kennis was gesteld van het tijdstip en de plaats van de procedure die tot verstekbeslissing heeft geleid, dan wel dat de betrokkene een bevoegde autoriteit ervan in kennis heeft gesteld dat hij de beslissing niet betwist;

g) de tenuitvoerleggingsstaat heeft, voordat volgens de procedure van artikel 10, lid 1, een beslissing wordt genomen, overeenkomstig artikel 14, lid 3, een verzoek ingediend en de beslissingsstaat heeft er niet, overeenkomstig artikel 14, lid 2, onder g), in toegestemd dat de betrokkene in de tenuitvoerleggingsstaat wordt vervolgd of berecht of dat hem anderszins de vrijheid wordt benomen wegens een ander vóór de overbrenging gepleegd feit dan dat wat de reden tot de overbrenging is geweest;

h) (...)

i) de opgelegde sanctie omvat een maatregel in de sfeer van de psychiatrie of de gezondheidszorg of een andere tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel die, niettegenstaande artikel 8, lid 3, in het kader van het rechts- of gezondheidszorgsysteem van de tenuitvoerleggingsstaat niet ten uitvoer kan worden gelegd;

j) de beslissing heeft betrekking op strafbare feiten die volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat volledig, dan wel voor een groot of zeer belangrijk deel op zijn grondgebied of op een daarmee gelijk te stellen plaats zijn gepleegd.

(1 bis) Het in lid 1, onder j), bedoelde besluit betreffende strafbare feiten die gedeeltelijk op het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat of op een daarmee gelijk te stellen plaats zijn gepleegd, wordt door de in lid 2 bevoegde autoriteit in uitzonderlijke omstandigheden en per geval genomen, gelet op de specifieke omstandigheden, in het bijzonder de vraag of de feiten voor een groot of zeer belangrijk deel in de beslissingsstaat zijn gepleegd.

2. In de in lid 1, onder a), a bis), a ter), f), i) en j), bedoelde gevallen pleegt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, voordat zij besluit de beslissing niet te erkennen en de sanctie niet ten uitvoer te leggen, langs passende weg overleg met de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, en verzoekt zij haar in voorkomend geval onverwijld de nodige aanvullende gegevens te verstrekken.

Artikel 9 bis

Gedeeltelijke erkenning en tenuitvoerlegging

1. Indien de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat zou kunnen overwegen de beslissing en de sanctie slechts gedeeltelijk te erkennen, respectievelijk ten uitvoer te leggen, kan zij, alvorens de volledige erkenning en tenuitvoerlegging te weigeren, overleg plegen met de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, ten einde conform lid 2 overeenstemming te

bereiken.

2. De bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat kunnen, per geval, een gedeeltelijke erkenning en tenuitvoerlegging van de sanctie overeenkomen, op de door hen vastgestelde voorwaarden, voor zover dit niet leidt tot verlenging van de duur van de sanctie. Bij gebreke van overeenstemming wordt het certificaat ingetrokken.

Artikel 9 ter

Uitstel van de erkenning van de beslissing

Indien het in artikel 4 bedoelde certificaat onvolledig is ingevuld of kennelijk niet overeenstemt met de beslissing, kan de erkenning van de beslissing in de tenuitvoerleggingsstaat worden uitgesteld totdat het formulier, binnen een door de tenuitvoerleggingsstaat vast te stellen redelijke termijn, volledig is ingevuld of is gecorrigeerd.

Artikel 10

Besluit over de tenuitvoerlegging van de sanctie en termijnen

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat besluit zo spoedig mogelijk of zij de beslissing erkent en de sanctie ten uitvoer legt, en stelt de beslissingsstaat in kennis van haar besluit, en in voorkomend geval van het besluit om de sanctie overeenkomstig artikel 8, leden 2 en 3, aan te passen.

1 bis. Tenzij er een reden tot uitstel in de zin van artikel 9 bis of artikel 18 bis, lid 3, is, wordt het definitieve besluit betreffende de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de sanctie genomen binnen een termijn van 90 dagen na de ontvangst van de beslissing en het certificaat.

2. In het uitzonderlijke geval dat het de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat onmogelijk is de in lid 1 bis genoemde termijn na te leven, stelt zij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat hiervan onverwijld en op ongeacht welke wijze in kennis, met opgave van de redenen voor de vertraging en van de voor het nemen van het definitieve besluit nodig geachte tijd.

Artikel 10 bis

Intrekking van het certificaat

De beslissingsstaat kan, zolang geen aanvang is gemaakt met de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat, met opgave van redenen het certificaat intrekken. Zodra het certificaat is ingetrokken, wordt de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat gestaakt.

Artikel 10 ter

Voorlopige aanhouding

Indien de gevonniste persoon zich op het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat bevindt, kan deze, voordat hij de beslissing en het certificaat heeft ontvangen of voordat tot erkenning van de beslissing en tenuitvoerlegging van de sanctie is besloten, op verzoek van de beslissingsstaat de gevonniste persoon aanhouden of een andere maatregel nemen om ervoor te zorgen dat de betrokkene, in afwachting van het besluit betreffende de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de sanctie, het grondgebied niet verlaat. De duur van de sanctie wordt niet verlengd als gevolg van een hechtenis op grond van dit lid.

Artikel 11

Overbrenging

1. Indien de gevonniste persoon zich in de beslissingsstaat bevindt, wordt hij naar de tenuitvoerleggingsstaat overgebracht op een door de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat onderling vast te stellen tijdstip, dat uiterlijk 30 dagen na het definitieve besluit van de tenuitvoerleggingsstaat betreffende de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de sanctie valt.

2. (...)

3. Indien onvoorziene omstandigheden de overbrenging binnen de in lid 1 gestelde termijn in de weg staan, nemen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en van de tenuitvoerleggingsstaat onmiddellijk contact met elkaar op. De overbrenging vindt plaats zodra de omstandigheden zich niet meer voordoen. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat onverwijld op de hoogte; er wordt onderling een nieuwe datum voor de overbrenging vastgesteld. De overbrenging vindt plaats binnen tien dagen na de overeengekomen nieuwe datum.

4. (...)

Artikel 12
Doortocht

1. Elke lidstaat staat, conform het nationale recht, de doortocht over zijn grondgebied toe van een gevonniste persoon die naar de tenuitvoerleggingsstaat wordt overgebracht, mits de beslissingsstaat hem, samen met het verzoek om doortocht, een afschrift van het in artikel 4 bedoelde certificaat heeft doen toekomen. Het verzoek om doortocht en het certificaat kunnen worden toegezonden in een schriftelijk vastgelegde of vast te leggen vorm. Op verzoek van de lidstaat van doortocht verstrekt de beslissingsstaat een vertaling van het certificaat in een van de in het verzoek op te geven talen die door de lidstaat van de doortocht worden aanvaard.

1 bis. Bij ontvangst van een verzoek om doortocht deelt de aangezochte lidstaat in voorkomend geval de beslissingsstaat mede dat hij niet de verzekering kan geven dat de gevonniste persoon op zijn grondgebied niet zal worden vervolgd, noch, behoudens het bepaalde in het vorige lid, zal worden aangehouden of anderszins aan enige vrijheidsbeperking zal worden onderworpen wegens een strafbaar feit dat is gepleegd, of een sanctie die is uitgesproken vóór zijn vertrek uit de beslissingsstaat. In dat geval kan de beslissingsstaat zijn verzoek intrekken.

2. De lidstaat van doortocht geeft op dezelfde wijze kennis van zijn besluit, dat bij voorrang en uiterlijk één week na ontvangst van het verzoek wordt genomen. Indien op grond van lid 1 een vertaling vereist is, kan het besluit worden uitgesteld totdat de vertaling aan de lidstaat van doortocht is toegezonden.

2 bis. De met het oog op de doortocht aangezochte lidstaat kan de gevonniste persoon niet langer in hechtenis houden dan voor de doortocht nodig is.

3. Het verzoek om doortocht is niet vereist indien het vervoer door de lucht plaatsvindt en er geen tussenlanding is voorzien. In geval van een onvoorziene tussenlanding verstrekt de beslissingsstaat evenwel binnen 72 uur de in lid 1 bedoelde gegevens.

Artikel 13

Op de tenuitvoerlegging toepasselijk recht

1. De tenuitvoerlegging van de sanctie wordt beheerst door het recht van de tenuitvoerleggingsstaat. De autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat zijn, behoudens de leden 2 en 3, bij uitsluiting bevoegd te besluiten omtrent de procedures betreffende de tenuitvoerlegging en alle daarop betrekking hebbende maatregelen te bepalen, met inbegrip van de gronden tot vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling.

2. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat brengt de termijn van vrijheidsbeneming die al is ondergaan ten gevolge van de sanctie waarop de beslissing betrekking heeft, volledig in mindering op de totale duur van de vrijheidsbeneming die moet worden ondergaan.

3. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat licht de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat op haar verzoek in over de geldende bepalingen betreffende eventuele vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling. De beslissingsstaat kan in de toepassing van deze bepalingen toestemmen of het certificaat intrekken.

4. Een lidstaat kan bepalen dat in de beslissing tot vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling tevens rekening kan worden gehouden met de door de beslissingsstaat aangegeven bepalingen van nationaal recht op grond waarvan de gevonniste persoon op een bepaald tijdstip recht heeft op vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling.

Artikel 14

Specialiteit

1. Een persoon die op grond van dit kaderbesluit naar de tenuitvoerleggingsstaat is overgebracht, kan, behoudens lid 2, niet worden vervolgd of berecht, noch kan hem anderszins de vrijheid worden benomen, wegens een ander vóór de overbrenging gepleegd feit dan dat wat de reden tot de overbrenging is geweest.

2. Lid 1 is niet van toepassing in de volgende gevallen:

   a) de betrokkene heeft, hoewel hij daartoe de mogelijkheid had, niet binnen 45 dagen na zijn definitieve invrijheidstelling het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat verlaten, of is, na het te hebben verlaten, er teruggekeerd;

b) de feiten niet gestraft worden met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel;

c) de strafvervolging leidt niet tot de toepassing van een maatregel die de persoonlijke vrijheid beperkt;

d) de betrokkene kan worden onderworpen aan de tenuitvoerlegging van een sanctie of een maatregel die geen vrijheidsbeneming meebrengt, waaronder begrepen een geldboete of een vervangende maatregel, zelfs indien deze geldboete of maatregel kan leiden tot beperking van zijn persoonlijke vrijheid;

e) de betrokkene stemt toe in de overbrenging;

f) de betrokkene heeft, na de overbrenging, ten aanzien van bepaalde, vóór de overbrenging gepleegde feiten uitdrukkelijk afstand gedaan van de bescherming die hij op grond van het specialiteitsbeginsel geniet. De afstand wordt gedaan ten overstaan van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat en wordt opgetekend in een proces-verbaal dat wordt opgemaakt overeenkomstig het nationale recht van die staat. De afstand geschiedt onder omstandigheden waaruit blijkt dat de betrokkene uit vrije wil handelt en zich ten volle bewust is van de gevolgen. Hij heeft het recht zich te dien einde door een raadsman te laten bijstaan;

g) in de niet in de punten a) tot en met f) bedoelde gevallen, indien de beslissingsstaat daarin overeenkomstig lid 3 toestemt.

3. Het verzoek tot toestemming wordt bij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat ingediend, bevat de gegevens bedoeld in artikel 8, lid 1, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ en gaat vergezeld van de in artikel 8, lid 2, daarvan bedoelde vertaling. De toestemming wordt verleend indien er op grond van dat kaderbesluit een verplichting tot overlevering zou zijn. De beslissing wordt uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het verzoek genomen. Voor de in artikel 5 van dat kaderbesluit bedoelde situaties geeft de tenuitvoerleggingsstaat de daarin bedoelde garanties.

Artikel 15
Amnestie, gratie en herziening van de beslissing

1. Zowel de beslissingsstaat als de tenuitvoerleggingsstaat kan amnestie of gratie verlenen.

2. Alleen de beslissingsstaat kan beschikken op een verzoek tot herziening van de beslissing waarbij de op grond van dit kaderbesluit ten uitvoer te leggen sanctie is opgelegd.

Artikel 16

Informatie van de beslissingsstaat

1. De bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat onverwijld in kennis van iedere beslissing of maatregel waardoor de sanctie onmiddellijk of binnen een bepaalde termijn niet langer ten uitvoer kan worden gelegd.
2. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat beëindigt de tenuitvoerlegging van de sanctie, zodra zij door de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat in kennis is gesteld van die beslissing of maatregel.

Artikel 17

Informatie van de tenuitvoerleggingsstaat

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat stelt de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat onverwijld, in een schriftelijk vastgelegde of vast te leggen vorm, in kennis van:

   (a) de toezending van de beslissing en het certificaat aan de met de tenuitvoerlegging belaste bevoegde autoriteit in de zin van artikel 4, lid 5;

   a bis) het feit dat het in de praktijk onmogelijk is de sanctie ten uitvoer te leggen, omdat, na de toezending van het certificaat en de beslissing aan de tenuitvoerleggingsstaat, de gevonniste persoon niet gevonden kan worden op het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat, in welk geval de tenuitvoerleggingsstaat niet verplicht is de sanctie ten uitvoer te leggen;

   a ter) het definitieve besluit tot erkenning van de beslissing en tenuitvoerlegging van de sanctie, alsmede de datum ervan;

   b) het gemotiveerde besluit om, overeenkomstig artikel 9, de beslissing geheel of gedeeltelijk niet te erkennen of de sanctie niet ten uitvoer te leggen;

   c) het gemotiveerde besluit tot aanpassing van de sanctie, overeenkomstig artikel 8, lid 2, of artikel 8, lid 3;

d) het gemotiveerde besluit om de sanctie op de in artikel 15, lid 1, bedoelde gronden niet ten uitvoer te leggen;

e) de tijdstippen waarop de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover het certificaat van de beslissingsstaat hierin voorziet, ingaat en verstrijkt;

f) het feit dat de gevonniste persoon uit hechtenis is gevlucht voordat de sanctie geheel was voltrokken;

g) de tenuitvoerlegging van de sanctie, zodra deze geheel is voltrokken.

Artikel 18

Gevolgen van de overbrenging van de gevonniste persoon

1. Behoudens lid 2 kan de beslissingsstaat niet tot de verdere tenuitvoerlegging van de sanctie overgaan, zodra de tenuitvoerlegging in de tenuitvoerleggingsstaat is ingegaan.

2. Het recht tot tenuitvoerlegging van de sanctie valt opnieuw aan de beslissingsstaat toe, zodra deze van de tenuitvoerleggingsstaat bericht ontvangt dat de sanctie in de zin van artikel 17, lid 1, onder f), gedeeltelijk niet ten uitvoer is gelegd.

Artikel 18 bis

Talen

1. Het certificaat, waarvan het model in de bijlage gaat, moet worden vertaald in de officiële taal of een der officiële talen van de tenuitvoerleggingsstaat. Elke lidstaat kan, bij de aanneming van dit kaderbesluit of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neer te leggen verklaring meedelen dat hij een vertaling in een of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Unie aanvaardt.

2. Behoudens lid 3 zal geen vertaling van de beslissing worden verlangd.

3. Bij de aanneming van dit kaderbesluit of op een later tijdstip kan elke lidstaat in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neer te leggen verklaring meedelen dat hij, als tenuitvoerleggingsstaat, indien hij de inhoud van het certificaat ontoereikend acht om een besluit te kunnen nemen over de tenuitvoerlegging van de sanctie, onverwijld na ontvangst van de beslissing en het certificaat kan verlangen dat de beslissing of essentiële onderdelen ervan vergezeld gaan van een vertaling in de officiële taal of een van de officiële talen van de tenuitvoerleggingsstaat dan wel in een of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Unie. In voorkomend geval plegen de bevoegde autoriteiten van de beslissingsstaat en de tenuitvoerleggingsstaat, voorafgaand aan dit verzoek, overleg om vast te stellen welke essentiële onderdelen van de beslissing vertaling behoeven.

Het besluit betreffende de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de sanctie kan worden uitgesteld totdat de beslissingstaat de vertaling van de beslissing aan de tenuitvoerleggingsstaat heeft doen toekomen of, indien deze laatste ze op eigen kosten laat maken, totdat zij beschikbaar is.

Artikel 19

Kosten

De kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit kaderbesluit worden door de tenuitvoerleggingsstaat gedragen, uitgezonderd de kosten voor de overbrenging van de persoon naar de tenuitvoerleggingsstaat en de kosten die uitsluitend op het grondgebied van de beslissingsstaat ontstaan.

Artikel 19 bis

Tenuitvoerlegging van beslissingen ingevolge een Europees aanhoudingsbevel

Onverminderd Kaderbesluit 2002/584/JBZ, zijn de bepalingen van dit kaderbesluit, voor zover verenigbaar met Kaderbesluit 2002/584/JBZ, van overeenkomstige toepassing op de tenuitvoerlegging van beslissingen, in het geval dat een lidstaat zich op grond van artikel 4, lid 6, van Kaderbesluit 2002/584/JBZ ertoe verbonden heeft een beslissing ten uitvoer te leggen, dan wel op grond van artikel 5, lid 3, van genoemd kaderbesluit als voorwaarde heeft gesteld dat de betrokkene naar de uitvoerende lidstaat zal worden teruggezonden om er de sanctie te ondergaan, zulks teneinde straffeloosheid te voorkomen.

Hoofdstuk III

Slotbepalingen

Artikel 20

Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen

1. Onverminderd de toepassing ervan tussen de lidstaten en derde landen en de voorlopige toepassing ervan overeenkomstig artikel 20 bis, vervangt dit kaderbesluit met ingang van [datum in te voegen] de overeenkomstige bepalingen van de volgende verdragen die in de betrekkingen tussen de lidstaten van toepassing zijn:

   - het Verdrag van 21 maart 1983 inzake de overbrenging van gevonniste personen en het Aanvullend protocol van 18 december 1997;
   - het Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen van 28 mei 1970;
   - titel III, hoofdstuk 5, van de Overeenkomst van 19 juni 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen;
   - het Verdrag tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen van 13 november 1991 inzake de tenuitvoerlegging van buitenlandse strafvonnissen.

2. Het staat de lidstaten vrij ook in de toekomst de op het tijdstip van de aanneming van dit kaderbesluit geldende bilaterale of multilaterale akkoorden of overeenkomsten toe te passen voor zover deze verder reiken dan de doelstellingen van dit kaderbesluit en ertoe bijdragen de procedures voor de tenuitvoerlegging van sancties verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.

3. De lidstaten kunnen na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen sluiten die verder reiken dan de voorschriften van het kaderbesluit en ertoe bijdragen de procedures voor de tenuitvoerlegging van de sancties verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.

4. De lidstaten geven de Raad en de Commissie binnen drie maanden na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit kennis van de in lid 2 bedoelde overeenkomsten of regelingen die zij willen blijven toepassen. De lidstaten geven de Raad en de Commissie ook kennis van iedere nieuwe overeenkomst of regeling als bedoeld in lid 3, binnen drie maanden na de ondertekening daarvan.

Artikel 20 bis

Overgangsbepaling

1. Het vóór de in artikel 21, lid 1, bedoelde datum ontvangen verzoek wordt verder volgens de bestaande rechtsinstrumenten betreffende de overbrenging van gevonniste personen behandeld. Het na die datum ontvangen verzoek wordt behandeld volgens de voorschriften die de lidstaten op grond van dit kaderbesluit aannemen.

2. Elke lidstaat kan evenwel op het tijdstip van aanneming van dit kaderbesluit door de Raad verklaren dat hij, als beslissingsstaat en als tenuitvoerleggingsstaat, in gevallen waarin de onherroepelijke beslissing vóór de door hem bepaalde datum is gegeven, de bestaande, vóór de in artikel 21, lid 1, bedoelde datum toepasselijke, rechtsinstrumenten inzake de overbrenging van gevonniste personen zal blijven toepassen. Indien een dergelijke verklaring is afgelegd, zijn deze instrumenten in die gevallen van toepassing ten aanzien van alle overige lidstaten, ongeacht of zij dezelfde verklaring hebben afgelegd of niet. De bedoelde datum mag niet later vallen dan….[*]. De verklaring wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie. Zij kan te allen tijde worden ingetrokken.

3. (...)

Artikel 21

Uitvoering

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om vóór … aan dit kaderbesluit te voldoen. [*]

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationale recht omzetten. De Raad gaat op basis van een verslag dat door de Commissie aan de hand van deze gegevens is opgesteld, vóór … [**] na in hoeverre de lidstaten dit kaderbesluit naleven.

---

[*] Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit kaderbesluit.

[*] Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van dit kaderbesluit.

[**] Vier jaar na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit.

3. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de lidstaten en de Commissie in kennis van de verklaringen en kennisgevingen in de zin van artikel 3 bis, lid 5, en artikel 18 bis, lid 1 en lid 3.

3bis. Onverminderd artikel 35, lid 7, van het Verdrag, stelt een lidstaat die bij de toepassing van artikel 19 bis van dit kaderbesluit herhaaldelijk moeilijkheden heeft ondervonden die niet door bilateraal overleg zijn opgelost, de Raad en de Commissie daarvan in kennis. De Commissie stelt aan de hand van deze kennisgeving en van andere informatie waarover zij beschikt, een verslag op, vergezeld van de initiatieven die zij passend acht om deze moeilijkheden op te lossen.

4. Uiterlijk … [*]stelt de Commissie aan de hand van de ontvangen informatie een verslag op, vergezeld van de initiatieven die zij passend acht. Op basis van het (…) verslag van de Commissie en van initiatieven wordt door de Raad met name artikel 19 bis geëvalueerd, en nagegaan of het niet door meer specifieke bepalingen moet worden vervangen.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Gedaan te

Voor de Raad
De voorzitter

[*] Vijf jaar na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit.

VERKLARING

bedoeld in art. 4 van KB…/…/JBZ [+] van de Raad

inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke beslissingen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen worden opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie [12]

a)

* Beslissingsstaat:
* Tenuitvoerleggingsstaat:

b) Rechterlijke instantie die de definitief geworden beslissing tot het opleggen van de sanctie heeft gegeven:

Officiële naam:

De beslissing is gegeven op (vermeld datum: dd-mm-yyyy):

De beslissing werd definitief op (vermeld datum: dd-mm-yyyy):

Referentienummer van de beslissing (indien bekend):

c) Informatie betreffende de autoriteit die kan worden benaderd voor vragen omtrent het certificaat:

1. Hoedanigheid van de autoriteit: Gelieve het betreffende vakje aan te kruisen:

□ Centrale autoriteit

□ Rechterlijke instantie

□ Andere autoriteit

[+] PB PB nr. van dit kaderbesluit invullen.

[12] "Dit certificaat moet gesteld of vertaald zijn in één van de officiële talen van de uitvoerende staat (…) of in een andere door die staat aanvaarde taal."

2. Adresgegevens van de in 1 bedoelde autoriteit:

Officiële naam:

Adres:.....
....

Tel.: (landnummer) (zonenummer)
Fax: (landnummer) (zonenummer)
E-mailadres (indien beschikbaar):

3. Talen waarin kan worden gecommuniceerd met de autoriteit:

4. Adresgegevens van de perso(o)n(en) die benaderd moet(en) worden indien er aanvullende informatie nodig is met het oog op de tenuitvoerlegging van de beslissing of met het oog op het overeenkomen van de overbrengingsprocedures (naam, titel/rang, telefoon, fax, e-mailadres), indien verschillend van 2:

d) [vervallen]

e) [vervallen]

f) Gegevens betreffende de persoon aan wie de sanctie is opgelegd:

Naam:

Voornaam of voornamen:

Meisjesnaam, indien van toepassing:

Bijnamen, indien van toepassing:

Geslacht:

Nationaliteit:

Persoonsnummer of socialezekerheidsnummer (indien beschikbaar):

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Laatst bekende adressen/verblijfplaatsen:

Talen die de persoon begrijpt (indien bekend):

De gevonniste persoon bevindt zich:

□ in de beslissingsstaat en wordt naar de tenuitvoerleggingsstaat overgebracht.

□ in de tenuitvoerleggingsstaat en de tenuitvoerlegging vindt in die staat plaats.

Aanvullende te verstrekken informatie, indien beschikbaar en indien nodig:

1. Foto en vingerafdrukken van de betrokkene, en/of contactgegevens van de persoon die dergelijke informatie kan verstrekken:

2. Type en nummer van de identiteitskaart of het paspoort van de gevonniste persoon:

3. Type en nummer van de verblijfsvergunning van de gevonniste persoon:

.....

4. Andere relevante informatie over de familie-, sociale of professionele banden van de gevonniste persoon met de tenuitvoerleggingsstaat:

g) Verzoek om voorlopige aanhouding door de beslissingsstaat (indien de gevonniste persoon zich in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt):

□ De beslissingsstaat verzoekt de tenuitvoerleggingsstaat de gevonniste persoon aan te houden of een andere maatregel te nemen om ervoor te zorgen dat de gevonniste persoon, in afwachting van een besluit betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van de sanctie, het grondgebied niet verlaat.

□ De beslissingsstaat heeft de tenuitvoerleggingsstaat reeds verzocht de gevonniste persoon aan te houden of een andere maatregel te nemen om ervoor te zorgen dat de gevonniste persoon, in afwachting van een besluit betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van de sanctie, het grondgebied niet verlaat. Gelieve de naam van de autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat die de beslissing betreffende het verzoek om aanhouding van de betrokkene heeft genomen, te vermelden (Indien van toepassing en indien beschikbaar):

.....

.....

.....

.....

h) Verband met een eventueel eerder Europees aanhoudingsbevel:

☐ Er is een EAB uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel en de tenuitvoerleggingsstaat verbindt zich ertoe deze ten uitvoer te leggen (artikel 4, lid 6, van het kaderbesluit betreffende het EAB).

Datum van uitvaardiging van het EAB en, indien bekend, referentienummer:

Naam van de autoriteit die het EAB heeft uitgevaardigd:
Datum van de beslissing tot tenuitvoerlegging en, indien bekend, referentienummer:

Naam van de autoriteit die de beslissing tot tenuitvoerlegging van het vonnis heeft uitgevaardigd:

☐ Er is een EAB uitgevaardigd met het oog op vervolging van een persoon die onderdaan of ingezetene is van de tenuitvoerleggingsstaat en de overlevering is afhankelijk gesteld van de garantie dat de betrokkene wordt teruggezonden naar de tenuitvoerleggingsstaat om daar de vrijheidsstraf of de tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel te ondergaan die hem is opgelegd in de uitvaardigende lidstaat (artikel 5, lid 3, van het kaderbesluit betreffende het EAB).
Datum van de beslissing tot overlevering van de betrokkene:
Naam van de autoriteit die de beslissing tot overlevering heeft uitgevaardigd:
Referentienummer van de beslissing (indien bekend):
Datum van de overlevering van de betrokkene, indien bekend: .

i) Redenen voor toezending van de beslissing en het certificaat (indien u vak h) hebt ingevuld, hoeft dit vak niet te worden ingevuld):

De beslissing en het certificaat worden naar de tenuitvoerleggingsstaat gezonden omdat de uitvaardigende autoriteit zich ervan heeft vergewist dat de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat de reclassering van de gevonniste persoon ten goede zal komen en:

☐ a) De tenuitvoerleggingsstaat de staat is waarvan de gevonniste persoon onderdaan is en waar hij tevens woont.

☐ b) De tenuitvoerleggingsstaat de staat is waarvan de gevonniste persoon onderdaan is en waarheen hij, na zijn invrijheidstelling, zal worden uitgewezen als gevolg van een bevel tot uitzetting of verwijdering dat deel uitmaakt van de beslissing of van een gerechtelijke of bestuursrechtelijke beschikking of een andere ingevolge de beslissing genomen maatregel. Indien het bevel tot uitzetting of verwijdering geen deel uitmaakt van de beslissing, gelieve de naam van de autoriteit die het bevel heeft afgegeven te vermelden, alsook de datum van afgifte en, indien bekend, het referentienummer: .....

☐ c) De tenuitvoerleggingsstaat is een andere dan de onder a) of b) bedoelde staat, waarvan de bevoegde autoriteit erin toestemt dat aan die staat de beslissing en het certificaat worden toegezonden.

☐ d) De tenuitvoerleggingsstaat heeft een kennisgeving uit hoofde van artikel 3bis, lid 5, van het kaderbesluit verricht, en:

- □ er wordt bevestigd dat, voor zover bekend aan de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat, de gevonniste persoon in de tenuitvoerleggingsstaat woont, er sedert ten minste vijf jaar ononderbroken wettig verblijft, en er een permanent verblijfsrecht zal verwerven, of
- □ er wordt bevestigd dat de gevonniste persoon onderdaan van de tenuitvoerleggingsstaat is.

j) De beslissing tot het opleggen van de sanctie:

1. De beslissing betreft in totaal … strafbare feiten.

Beschrijving van de feiten en van de omstandigheden waarin de strafbare feiten zijn gepleegd, waaronder tijdstip en plaats; en de aard van de betrokkenheid van de gevonniste persoon:

Aard en wettelijke rubriek van de strafbare feiten en toepasselijke wetsbepalingen/toepasselijk wetboek op grond waarvan de beslissing is gegeven:

2. Als de in punt 1 genoemde strafbare feiten één of meer van de volgende strafbare feiten – zoals gedefinieerd in de wet van de beslissingsstaat – vormen die in de beslissingsstaat gestraft worden met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van tenminste drie jaar, gelieve dit dan te bevestigen door het overeenkomstige vak/de overeenkomstige vakken aan te kruisen:

- ☐ deelneming aan een criminele organisatie;
- ☐ terrorisme;
- ☐ mensenhandel;
- ☐ seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie;
- ☐ illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
- ☐ illegale handel in wapens, munitie en explosieven;
- ☐ corruptie;
- ☐ fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
- ☐ witwassen van opbrengsten van misdrijven;
- ☐ valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro;

- ☐ cybercriminaliteit;
- ☐ milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten;
- ☐ hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf;
- ☐ moord en doodslag, zware mishandeling;
- ☐ illegale handel in menselijke organen en weefsels;
- ☐ ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling;
- ☐ racisme en vreemdelingenhaat;
- ☐ georganiseerde of gewapende diefstal;
- ☐ illegale handel in cultuurgoederen, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen;
- ☐ oplichting;
- ☐ racketeering en afpersing;
- ☐ namaak van producten en productpiraterij;
- ☐ vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten;
- ☐ vervalsing van betaalmiddelen;
- ☐ illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars;
- ☐ illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen;
- ☐ handel in gestolen voertuigen;
- ☐ verkrachting;
- ☐ brandstichting;
- ☐ misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen;
- ☐ kaping van vliegtuigen/schepen;
- ☐ sabotage.

3. Als de in punt 1 genoemde strafbare feiten niet onder punt 2 vallen of indien de beslissing en het certificaat worden gezonden aan een lidstaat die heeft verklaard dat hij de dubbele strafbaarheid zal onderzoeken (artikel 7, lid 4, van het kaderbesluit), gelieve dan een volledige beschrijving van de desbetreffende strafbare feiten te geven:

4. [vervallen]

k) Status van de beslissing waarbij de sanctie is opgelegd:

1. Gelieve te vermelden of de beslissing bij verstek is gegeven:

☐ Neen.

☐ Ja. bevestigd wordt dat:

☐ de betrokkene persoonlijk of via een overeenkomstig het nationaal recht van de beslissingsstaat bevoegde vertegenwoordiger in kennis is gesteld van het tijdstip en de plaats van de terechtzitting die tot de verstekbeslissing heeft geleid, of

☐ de betrokkene aan een bevoegde autoriteit te kennen heeft gegeven dat hij/zij de beslissing niet betwist.

2. Informatie over de duur van de sanctie:

2.1. Totale duur van de sanctie (in dagen):

2.2. De volledige periode van vrijheidsbeneming die al is ondergaan ten gevolge van de sanctie waarop de beslissing betrekking heeft (in dagen): **.....**

vanaf (...) (vermeld datum waarop de berekening is gemaakt: dd-mm-jjjj)

……..

2.3. Het aantal dagen dat van de totale duur van de sanctie moet worden afgetrokken om andere dan de in 2.2. genoemde redenen (bijvoorbeeld amnestie, kwijtschelding of clementie die reeds is verleend met betrekking tot de sanctie): ....., vanaf (vermeld datum waarop de berekening is gemaakt: dd-mm-jjjj) **.....**

2.4. Datum waarop de beslissing in de beslissingsstaat verstrijkt:

☐ Niet van toepassing, omdat de betrokkene zich niet in hechtenis bevindt

☐ De betrokkene bevindt zich in hechtenis en de sanctie zou volgens het recht van de beslissingsstaat volledig zijn ondergaan op (vermeld datum: dd-mm-jjjj) [13]:

3. Aard van de sanctie:

☐ vrijheidsstraf

☐ een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel (geef aan welke)

.....

[13] *"Vermeld de datum waarop de sanctie volledig zou zijn ondergaan (zonder rekening te houden met de mogelijkheden inzake vervroegde en/of voorwaardelijke invrijheidstelling) indien de betrokkene in de beslissingsstaat zou blijven."*.

l) Informatie betreffende vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling:

1. Naar het recht van de beslissingsstaat heeft de gevonniste persoon recht op vroegtijdige of voorwaardelijke invrijheidstelling nadat hij/zij

heeft ondergaan:

☐ de helft van de sanctie

☐ twee derde van de sanctie

☐ een ander deel van de sanctie (nader te omschrijven):

2. De uitvaardigende autoriteit wenst te worden ingelicht over:

☐ de geldende bepalingen betreffende vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling van de gevonniste persoon volgens het recht van de tenuitvoerleggingsstaat;

☐ het begin en het einde van de periode van vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling

m) Mening van de betrokkene:

1. ☐ De persoon kon niet worden gehoord omdat hij/zij zich reeds in de tenuitvoerleggingsstaat bevindt.

2. ☐ De betrokkene bevindt zich in de beslissingsstaat en:

a) ☐ de betrokkene heeft om toezending van de beslissing en het certificaat verzocht

☐ de betrokkene heeft met de toezending van de beslissing en het certificaat ingestemd

☐ de betrokkene heeft niet met de toezending van de beslissing en het certificaat ingestemd

(de door de betrokkene opgegeven redenen vermelden):

b) ☐ de mening van de gevonniste persoon is bijgevoegd.

☐ de mening van de gevonniste persoon is reeds aan de tenuitvoerleggingsstaat toegezonden op (vermeld datum: dd-mm-jjjj):

n) Andere voor de zaak relevante omstandigheden (facultatieve informatie):.....

.....

.....

.....

.....

....

o) Overige informatie

De tekst van de beslissing(en) is aan het certificaat gehecht [14].

Handtekening van de autoriteit die het certificaat afgeeft en/of haar vertegenwoordiger die de juistheid van de inhoud van het certificaat bevestigt:

.....

.....

Naam:

.....

Functie (titel/rang): .....

Datum:

.....

Officieel stempel (indien beschikbaar)

[14] *De uitvaardigende autoriteit moet alle beslissingen in verband met de zaak bijvoegen die nodig zijn om te beschikken over alle informatie inzake de definitief geworden beslissing die ten uitvoer moet worden gelegd. Ook beschikbare vertalingen van de beslissing(en) kunnen worden bijgevoegd.*

KENNISGEVING AAN DE GEVONNISTE PERSOON

U wordt hierbij in kennis gesteld van de beslissing van ..... (bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat) om de beslissing van ..... (bevoegde rechtbank van de beslissingsstaat)
d.d. …….. (datum van de beslissing) …… (referentienummer, indien bekend)
aan ..... (de tenuitvoerleggingsstaat) toe te zenden met het oog op de erkenning van de beslissing en de tenuitvoerlegging van de daarin opgelegde sanctie overeenkomstig het nationaal recht tot uitvoering van het kaderbesluit van de Raad (...../...../JHA) van (....) [15] inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke beslissingen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen worden opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie, PB……..

De tenuitvoerlegging van de sanctie wordt geregeld door het recht van ..... (tenuitvoerleggingsstaat). De autoriteiten van die staat zijn bevoegd om te beslissen over de tenuitvoerleggingsprocedures en om alle daarmee verband houdende maatregelen, met inbegrip van de gronden voor vervroegde of voorwaardelijke invrijheidstelling, vast te stellen.

De bevoegde autoriteit van……(tenuitvoerleggingsstaat) brengt de termijn van vrijheidsbeneming die reeds ten gevolge van de sanctie is ondergaan volledig in mindering op de totale duur van de vrijheidsbeneming die moet worden ondergaan. De bevoegde autoriteit van …….. (tenuitvoerleggingsstaat) kan de sanctie alleen wijzigen indien de duur of de aard ervan onverenigbaar is met het recht van deze staat. De gewijzigde sanctie mag qua aard of duur de in ..... (beslissingstaat) opgelegde sanctie niet verzwaren.

_____

[15] PB nr. en datum van dit kaderbesluit invullen.

BIJLAGE II

In verband met de reclasseringsdoelstelling van dit kaderbesluit wordt de volgende verklaring van de Raad afgelegd:

Indachtig dat de geslaagde reclassering van de gevonniste persoon in een staat waarmee hij de nauwste banden heeft, het fundamentele doel van dit kaderbesluit is, als uitdrukkelijk vermeld in artikel 3 en bevestigd in de preambule, en het erover eens zijnde dat het voor het onderlinge vertrouwen tussen de lidstaten niet nodig is een extra weigeringsgrond op te nemen op basis van inconsistentie van de erkenning van de beslissing met het doel van reclassering, onderstreept de Raad dat de beslissingsstaat dit doel bij ieder besluit over de noodzaak van toezending van de beslissing en het certificaat aan de tenuitvoerleggingsstaat als een factor van primair belang moet beschouwen.